

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A rendőr integet*

Forrás: .....

Budapesti Hírlap

3n

1925. 2. 12.

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *351.81*

Hely

Idő *"1925"*

Személy

Helvezám

351.811.1 "1925"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

(A rendőr integet.) Vagy három héttel ezelőtt tele voltak az újságok azzal, hogy a közlekedésnek új szabályozásával foglalkozik a rendőrség és sokan voltak, akik ennek az új szabályozásnak próbáira a legnagyobb pontossággal eljárak. A próbák a legforgalmasabb utcakereszteződéseknél (Rákóczi-ut és Nagykörut, Rákóczi-ut és Múzeum-körut) folytak le és egy-két újság a lehető legrészletesebben beszámolt arról, hogyan emelgetik a rendőrök karjaikat, hogyan integetnek a villamosoknak, kocsiknak, automobiloknak és minden keréken járó alkalmatosságnak, jöhetnek-e, mehetnek-e vagy várjanak-e még? Mivel minden csoda csak három napig tart, csakhamar lelohadt a nagy érdeklődés a próbák iránt és ma már se délben se este nem áll, mint az első napokban, nagy tömeg, hogy megbámulja a rendőrök integetését, dicséretes buzgalmát és hogy ezzel a kitartó bámulással — forgalmi akadályt teremtsen. A rendőrök azonban továbbra is integetnek és regulázzák a kocsikat. Helyesen van így, jól van így. Csakhogy kis szépséghibája van a dolognak. Ez a forgalom-szabályozás ugyanis külföldi mintára készül, a hol jóval nagyobb a forgalom és az effajta dolgokban jóval nagyobb is a tapasztalatuk az intézkedőknek. Ott az egész integetés, karfölemelés természetesen a gyalogjárók érdekében történik. A rendőr, ha integet és megállítja a kocsisort, azért teszi, hogy alkalmat adjon a gyalogjáró közönségének arra, hogy veszedelem nélkül átjuthasson

az utca egyik oldaláról a másikra. Ott a rendőr nemcsak a kocsikra vigyáz, hanem a gyalogjárókra is és ha integet a kocsinak: *megállj!*, integet a gyalogjárónak is: *no, most siess!* Nálunk, a ki alaposan megfigyeli a reformot, rájön arra, hogy a rendőr a kocsinak integet, de kevesebbet vagy egyáltalán nem törődik a gyalogjáróval. Arra kevesebb a gondja, hogy a mikor megállította az egyik irányban haladó kocsisort, ugyanakkor a gyalogjáró szélén várakozó gyalogjárókat is a kedvező alkalom kihasználására invitálja. Valószínű, hogy ez még a szabályozás újságának tudandó be. De jó lenne, ha a rendőröket, a kik igazán nagy figyelemmel regulázzák a kocsiforgalmat, kioktatnák, hogy valójában nem a kocsira, hanem a gyalogjáróra kell gondjukat kiterjeszteniök. Nem elég, ha a kocsit megáll, hanem az is kell, hogy a gyalogjáró ekkor a szünetben iparkodjék át a tulsó oldalra. Ha a rendőr integet, a közlekedés szabályainak követésére ne csak a kocsist, a soffört, a villamosvezetőt szorítsa rá, hanem legyen segítségére a közönségnek. Az integetés a gyalogjáró javát óhajtja szolgálni. Mi legálább azt hisszük.

Ékesfővárosi házinyomda 1923